Р Е Ш Е Н И Е
№ 43427

гр. София, 05.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева
Теодора Георгиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8957** по описа за **2026** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на А. М. Л., ЕГН [ЕГН], чрез пълномощника й адв. Й. Л., против Решение № 1783 от 19.05.2026 г., постановено от 20-ти състав на СРС по АНД № 785 по описа за 2026 г. на СРС, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7822727 на МВР-СДВР, в който е посочено, че на 23.07.2023 г., в 15.50 ч., в [населено място], на Околовръстен път до № 467, от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 90 км./ч. за извън населено място, с МПС - лек автомобил „Пежо 406“ с рег. [рег.номер на МПС] и собственик/ползвател А. М. Л., е извършено нарушение за скорост, установено с АТСС MD 1193 - 109 км/ч. /след приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача/, при разрешена скорост 90 км/ч., като превишаването на разрешената скорост е 19 км/ч., което е квалифицирано като нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лева (25,56 евро).

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което е довело до ограничаване правото на защита на санкционираното лице и наложеното наказание е несправедливо – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 НПК. В жалбата се излагат доводи, че съдебния състав е постановил своето решение при нарушение на закона, т.к. не е определил релевантните по делото факти, въз основа на което е постановил правна последица, без

да е доказан целия фактически състав на твърдяното нарушение от АНО. Счита, че съдът неправилно е тълкувал приложил относимите към случая правни норми, регулиращи обществените отношения свързани с регулирането на скоростта на движение на превозните средства. Излага пространни доводи за неправилно установен толеранс, непълен доказателствен материал, неизправност на АТСС и използване на неиндентифицирано АТСС, липса на задължителното съдържание по см. чл. 189, ал. 4, както и непълен доказателствен материал. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което издаденият ЕФ да бъде отменен като незаконосъобразен. Претендира разноски в пълен размер.
В съдебно заседание, редовно призован, касаторът не се явява, не се представлява.
Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) МВР, представлявана от директора гл. комисар Н. П., чрез процесуалния си представител гл. юрк. П., в писмени бележки, излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба по подробно изложени съображения. Моли да бъде потвърдено оспореното решение на СРС, както и процесния ЕФ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.
Редовно призован за съдебно заседание, ответникът не изпраща представител.
Прокурор Р. от СГП дава заключение, че касационната жалба е основателна.
Административен съд София – град, X - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема следното:
Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.
Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.
Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 7822727 на МВР-СДВР, с който на А. М. Л. е била наложена имуществена санкция в размер на 50 лева, на основание чл. 189, ал.4,вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.
За да постанови оспореното решение от фактическа страна СРС е приел за установено, че на 23.07.2023 г., за времето от 13.40 ч. до 16.00 ч., от служителя при СДВР – В. А., с регистрирано и изправно автоматизирано техническо средство – преносима видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с вградено разпознаване на регистрационни номера и комуникации, тип Cordon M2 MD 1193, позиционирано стационарно на триножник в [населено място], на Околовръстен път до № 467, в който участък на пътя ограничението на скоростта било 90 км./ч. за извън населено място, бил проведен контрол на скоростта на приближаващите се МПС, движещи се по Околовръстен път, с посока от [улица]към [улица], където в 15.50 ч. преминал и бил заснет и лек автомобил „Пежо 406“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от А. М. Л., с измерена скорост - 113 км/ч, след приспаднат толеранс 3% в полза на водача – 109 км/ч., на която на 26.07.2023 г. бил съставен и на 18.12.2025 г. бил връчен съставеният от СДВР електронен фиш за налагане на глоба серия К № 7822727 за гореописаното нарушение, установено и заснето с АТСС тип Cordon M2, фабричен номер MD 1193, квалифицирано по чл.21, ал. 1 от ЗДвП, за което и на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 50 лв.
МПС – лек автомобил „Пежо 406“ с рег. [рег.номер на МПС] на 23.07.2023 г. имал за собственик/ползвател А. М. Л., ЕГН [ЕГН].
За да потвърди обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че отбелязаната в електронния фиш

фактическата обстановка се установява с необходимата категоричност от наличните по делото доказателствени материали. Приел е, че са допуснати нарушения на процесуалните правила в досъдебната фаза, които обаче не са съществени и не са довели до накърняване на правото на защита на жалбоподателя. Съставът на СРС е отбелязал, че в ЕФ не е посочен типът на АТСС - Cordon M2, а е вписан само фабричния му номер MD 1193, по който може да се установи типът на АТСС.
По тези съображения, СРС е потвърдил ЕФ.
След като извърши служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.
Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Съдът се е произнесъл по наведените от касатора съображения, извършил е служебна проверка за законосъобразността на издаденият електронен фиш и наличие на съществени процесуални нарушения в производството, каквито не са установени, поради което решението му е правилно и законосъобразно.
Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Безспорно установено е по делото, че техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Това налага извода, че нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.
С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В нормата на ал. 2 е посочено, че когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г. / е предвидено, че за превишаване от 11 до 20 км/ч, нарушителят се наказва с глоба от 50 лв. С оглед конкретно установеното превишение на скоростта (с 19 км/ч над ограничението от 90 км/ч. – при действително измерена 113 км/ч след приспаднатия толеранс от 3 %) и начина, по който законодателят е определил да се санкционира административнонаказателно отговорното лице, съдът правилно е възприел извода в ЕФ, че на жалбоподателката следва да се определи „глоба“ в размер на 50,00 лева. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание.
Нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол, при наличието на контролни органи на мястото на регистриране на нарушението. Представен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532 от 19.09.2016 г. на МВР, от който е видно, че използваното АТСС Cordon M-2, идентификационен номер MD1193, разположено до пътното платно, съгласно приложения снимков материал, и настроено според изискванията за обслужване от производителя и нормативните предписания, с последваща проверка на техническата му изправност на 13-

14.03.2023 г.. Съгласно отразеното в протокола, общото ограничение на скоростта в посочения пътен участък е 90 км/ч извън населено място, което не е обозначено с поставен пътен знак.
Настоящият съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от санкционираното лице, което е установено от контролните органи по надлежния за това ред, чрез техническо средство с издаване на електронен фиш, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.
По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора в полза на ответника следва да се присъди претендираното от него юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 66,47 евро, своевременно поискани до приключване на устните състезания.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София - град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1783 от 19.05.2026 г., постановено от 20-ти състав на СРС по АНД № 785 по описа за 2026 г. на СРС.
ОСЪЖДА А. М. Л., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 66.47 евро, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: